

Je nová studentská anketa hodnocení výuky lepší nebo horší než ta předchozí?

Prodáván pro koncepci a kvalitu vzdělávací činnosti prof. MUDr. **Petr Marušík**, Ph.D., se zamýšlí nad [letošními výsledky studentského hodnocení výuky](#).

Nemohu ji hodnotit z hlediska studentů, to ponechávám na nich,

a příliš ani z hlediska zpracování výsledků, ale slyšel jsem, že v tomto ohledu je patrně náročnější, než byla ta předchozí. Mohu ji ale aspoň částečně hodnotit z hlediska vlastních výstupů.

Prezentace výsledku hodnocení daného předmětu ve čtyřech parametrech má podle mne lepší výpovědní hodnotu než jedno souhrnné číslo, které míchá hrušky s jablky. Lze odlišit, kde je problém, například pokud předmět má vcelku příznivé hodnocení vlastní výuky, ale je patrné, že studijní materiály mají určité rezervy ve zlepšení. U jiných předmětů je tomu ale naopak. Tento diferencovaný pohled je určitě výhodou.

Nevýhodou je, že v anketě zaniklo hodnocení některých pracovišť, pokud se jich na výuce předmětu podílí více. Případné výrazné rozdíly v rámci jednoho předmětu můžeme ale většinou odhalit ze slovních komentářů a z hodnocení jednotlivých vyučujících.

Výpovědní hodnota ankety závisí na radě parametrů. Jedním z nich je reprezentativnost, tedy kolik hodnotilo z těch, kteří mohli hodnotit. Pro první tři roky studia (Všeobecné lékařství v českém jazyce) byla relativně slušná: mezi 30 až výjimečně 50 procenty hodnotících, ve čtvrtém a pátém ročníku klesla k 20 až 35 procentům, což lze považovat za hraniční, a zcela nedostatečná je v šestém ročníku. Bohužel je tomu obdobně i pro studijní program Všeobecné lékařství v anglickém jazyce a pro studijní programy bakalářské a navazující magisterský.

Že student „hodnotí“, navíc neznamená, že se hodnocením opravdu důkladněji zabývá. Část studentů hodnotila poněkud nediferencovaně, což je patrné například z nesmyslného hodnocení studijních materiálů v případě předmětu Tělesná výchova. U některých předmětů se pak vyskytuje celé spektrum hodnocení i u položek, kde nelze očekávat tak vysokou variabilitu, například organizace nebo studijní

materiály.

Je patrná relativně vysoká korelace s anketou předchozí: medián je víceméně shodný, pořadí pracovišť obdobné. Bude jistě zajímavé detailněji analyzovat korelaci mezi jednotlivými hodnocenými parametry a posoudit, nakolik mají nezávislou výpovědní hodnotu, můžeme například očekávat, že pokud byla hodnocena výuka jako zajímavá, tak byla hodnocena i jako přínosná. Naopak, jak již zmíněno výše, asi nebude tak vysoká korelace mezi kvalitou studijních materiálů a ostatními parametry.

Anketu je nutné interpretovat vzhledem k výše uvedeným skutečnostem s rezervou, ale přece jen má určitou výpovědní hodnotu: může být užitečná pro vedoucí předmětů a může pro ně být určitým vodítkem ke zlepšení výuky. Upozorní také vedení fakulty na potenciální problémové předměty, kterými by bylo vhodné se detailněji zabývat.

Na závěr bych chtěl apelovat na studenty, ať hodnotí, ať hodnotí zodpovědně a v případě blokované výuky také pokud možno s co nejkratším odstupem od probíhající výuky.

V neposlední řadě je potřeba si opakovat: Skutečnost, že se studentům výuka líbila a že probíhala „adekvátním“ způsobem, není samo o sobě zárukou, že se ušlo, co je potřeba, a když se to ušlo, že se to studenti naučili – a obráceně.

Prof. Petr Maruší?, prodáván pro koncepci a kvalitu vzdělávací činnosti, 8. 1. 2019

URL zdroje (upraveno 4. 2. 2019 - 15:27): <http://www.lf2.cuni.cz/fakulta/clanky/prohlaseni-nazory-eseje/jenna-studentska-anketa-hodnoceni-vyuky-lepsi-nebo-horsi>